

- 40 -

בשעה מאוחרת בלילה באה הידיעה ממשה,
כי דר"ח יחד עם החלטת הממשלה יתפרסמו ב-7 ליולי.

מווייז באה שלגרמא אל יססית : הגיעו
אליו שמועות שפנחס הגיש ככתב לממשלה בהסכמתי על
החלוקה. הדבר לא יאומן. לא יכולים להמשיך המו"מ (?)
עד שיקבלו הכחשה ...

23.6.1937

שלגרמתי וכתבתי לווייז על "איגרת פנחס"

ועל המצב.

- המרכז דורש במרוק שאשוב לארץ למועצה
המפלגה בשנים ליולי. הוויכוח מחהנהלה עבר כנראה למרכז,
אבל מה חתן מועצה לפני פרסום דר"ח ?

- שלפנתי לחיים הידיעות ממשה - לרבות החשש
לאינטווגה סורית ובקשתיו לדבר עם הצרפתים שיאחזו מיד
באמצעים. גם חיים בעד וויכוח לפני החלטת הממשלה - והציע
לפנות לווינסטון, סינקלר וווב'ווד.

- בפי מפקדת אם הידיעה הירושלמית נכונה.
לפי ידיעותיה האחרונות (מיום אחמול) אין בדעת הממשלה
לפרסם שני הדברים בבת-אחת. ואע"פ החלטתנו לכונן מיד בדברים
את קולט וסינקלר. שידרשו מיד וויכוח ב"בית".

זוהתהי עם בני ולואים על ענין ירושלים.

שניהם סבורים שאין תקווה להשיג ירושלים, ואין לעשות
שאלה זו לעיקר.

אמרתי להם, שמבחינה העשית אין כל קושי בצורך
ירושלים החדשה למדינת היהודים (הסכנה של לואים הייתה שלא
חתכן עיר כצורת למדינה בלי טבע טריטוריאלי) - כשם שהיא
יכולה להיות קשורה למדינה אנגלית (חלא אין טעלה על דעתו
לצרף למדינה הערבית) בלי טבע ארצי - כך היא יכולה להיות
קשורה למדינה יהודית, אפילו אם משום-מה לא יוכלו לחברת
בקורידור רודי למדינתנו. מבחינה קולוניזטורית אין הדבר
מכדיע. ירושלים לא תהיה למרכז קליטה הסוני, אולם בצורך
ירושלים ואי-צורפה תלוי אולי גורל כל "התוכנית". גם
כשנקבל הרואים הטובים ביותר מבחינת הטטה, הגבולין והסמכו
והבטחון - נעמוד בפני קשיים איומים: כלהכר מצד ה־אֶהֱוֹדִים,
סלהט מצד כחה ציונים נאמנים אשר אולי יעזבו את הדסדרות
הציוניות. בפנים הישוב צפוי לנו כעשה-ספרד. הרוויזיוניסטים
או חלק מהם יסתכשו בסירור נגד ערבים ונגד יהודים. הערבים
בזמן טריטוריה ובמדינה הערבית ובארצות השכנות יפועו בני.
ונוכל לעמוד בפני כל הפורענויות האלה רק עם נביים בהון עצמי
אח כל ההלהבות והמסירות הגנוזה בסעמקינו - והעו היהודי
ימור מאחורינו. ויש רק דבר אחד שילחב את העם היהודי.
מסלה יהודית בירושלים. מדינה יהודית אין בה העסט ככלי
ירושלים. ובכוחות ה־ציונליים שהזכותם נחקייכנו ובהם אנו
פועלים - הטם ירושלים עולה על כולנו. נגד מדינה יהודית

שבירתה ירושלים רק שונאי-ציון מובהקים יוכלו לעמוד.
לאנגליה (ולנו) דרוש השלטון על מקומות הקדושים - ז"א
העיר העתיקה. השלטון על רחביה לא מוסיף לה כלום. בשעה
שליהודי - המיליונים היהודים שאינם יודעים מה זה שרון
ומה זה עמק ואין להם כל חבנה בהשקפה ובחקלאות ובחשבון ד
דונמים ובשרון קליטה - השם ירושלים הוא חכל.

עם ירושלים - הטלוקה-תצליח, בלעדית היא יכולה
להיגמר בקטסטרופה לעם היהודי ובקלון לבריטניה. ואם אנגליה
רוצה פתרון של כבוד ובר-תקווה עליה לחת לנו ירושלים, חלק
של ירושלים. הבית של הסכנות היהודית צריך להיות בית-
המסלה היהודית. מקום שבתח של המסלה היהודית עלול למלא
תפקיד מכריע בנסיון הנועז והססוכן של חלוקה, ולא יתכן
שלא ימצאו אנשי רגש ודמיון בקרב מדינאי בריטניה שלא יבינו
זאת.

בפי ולואיס קמו בהתעוררות והגידו : שהו הפפתה.
כפי הבטיחה לדבר עם ידידיה, ולואיס סבור שלויד ג'ורג' הוא
האיש שידבר ב"בית" על ירושלים.